

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/181/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513201868
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513201868.5

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci navrhovateľ EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, práv. zast. Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom 1./ S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, S., t. č. X F. K., C., Y. I., C XBU 2./ Z. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, S., t. č. na neznámom mieste, odporca v 2. rade zastúpený opatrovníkom pre toto konanie F. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XX, S., za účasti vedľajšieho účastníka na podporu odporcov v 1. a 2. rade Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, 725, 630 37 Lehnice 725, IČO: 42264154, práv. zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Kutlíkova 17, Bratislava 5 v konaní o zaplatenie 1 100,29 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Odporcovia v 1. a v 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 65,45 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 21.4.2010 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Účastníkom konania súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.4.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1. a 2. rade zaplatiť mu sumu 1 100,29 eur, úrok z omeškania vo výške 18,23 eur a 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 768,34 eur od 19.3.2013 do zaplatenia a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava (ďalej len pôvodný veriteľ) uzatvoril s odporcami dňa 11.5.2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP), na základe ktorej poskytol odporcom peňažné prostriedky. Zmluva a VOP

upravovali podmienky čerpania úveru, splácanie úveru, podmienky pri neplnení zmluvných povinností. Zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka (ďalej len ObZ) a podľa zák. č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ).

Podľa zmluvy o úvere pôvodný veriteľ poskytol odporcom úver vo výške 3 319,39 eur (100 000,-- Sk), ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 75,45 eur, vždy ku 20. dňu v mesiaci. Odporcovia porušili povinnosti zmluvy tým, že nesplácali splátky v stanovených termínoch, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy.

Pôvodný veriteľ zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou s navrhovateľom dňa 13.12.2012 postúpil na navrhovateľa pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere vo výške 1 110,29 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 778,34 eur, riadneho roku vo výške 142,61 eur, úroku z omeškania vo výške 189,34 eur, pričom v súlade s prílohou k zmluvy o postúpení pôvodný veriteľ deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedená v prílohe je generovaná, systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

! Navrhovateľ uplatňoval aj zaplatenie zákonného úroku z omeškania od 14.12.2012, t.j. nasledujúcim dňom po postúpení pohľadávky, resp. nasledujúcim dňom po doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

Navrhovateľ doplnil návrh dňa 16.10.2013, predložil súdu platobnú históriu a uviedol, že na základe zmluvy o úvere pôvodný veriteľ poskytol odporcom úver vo výške 3 319,39 eur, ktorí sa zaviazali splatiť celý úver s úrokovou sadzbou vo výške 11,10 % a zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úveru a poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur (50,--Sk) mesačne. Odporcovia sa zaviazali splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach po 75,45 eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.6.2003 a s konečnou splatnosťou 20.4.2010, celkom uhradili pôvodnému veriteľovi sumu 4 054,87 eur, z ktorej na úhradu istiny bola započítaná suma 4 031,15 eur a na úrok z omeškania suma vo výške 23,72 eur. Poplatky za správu úveru a za upomienky boli v celkovej výške 330,62 eur. Zmluvné úroky v celkovej výške 1 159,48 eur sú v platobnej histórii označené ako zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou. Istina teda predstavuje súčet položiek - bezhot. čerpanie úveru + zaúčtovanie poplatkov s kapitalizáciou + zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou mínus úhrady odporcu započítané na istinu ($3\,319,39 + 330,62 + 1\,159,48 - 4\,031,15 = 778,34$ eur). Po postúpení pohľadávky odporcovia uhradili sumu 10,-- eur, ktorá bola započítaná na istinu a preto ostala neuhradená suma 768,34 eur. Okrem tejto sumy žalobca uplatňoval zaplatenie riadneho úroku vo výške 142,61 eur, úroku z omeškania vo výške 189,34 eur, t.j. 26,40 % úroku z omeškania ročne. Predložil súdu Sadzobník poplatkov pôvodného veriteľa. V zmysle č. II. bod 4 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stanú sa jej súčasťou. mesačne. V zmysle č. III. bod 7 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania so splácaním pohľadávky je dlžník povinný platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením a podľa výňatku z úrokových sadzieb výška úrokovej sadzby pre úrok z omeškania bola 26,40 % ročne. V zmysle čl. V bodu 2 Zmluvy žalovaní svojimi podpismi na zmluve potvrdili, že pred uzavretím Zmluvy sa oboznámili s VOP a so Sadzobníkom, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať.

Podaním, doručeným súdu dňa 30.10.2013, vstúpil do konania vedľajší účastník na podporu odporcov Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Chorvátsky Grob.

Odporcom súd podľa § 29 ods. 2 O.s.p. uzneseniami č. k. 6C/181/2013-64 a č. k. 6C/181/2013-65 zo dňa 9.1.2014 ustanovil opatrovníka pre toto konanie F. D., bytom E. XX, S., keďže títo sa nezdržovali v mieste trvalého bydliska, ich pobyt nebol známy.

Súd poučil účastníkov konania a vedľajšieho účastníka na podporu odporcov o ich procesných právach a povinnostiach, opatrovníkovi odporcov doručil návrh a vyzval ho, aby sa v lehote 15 dní k nemu vyjadril.

Opatrovník odporcov sa v lehote stanovenej súdom k návrhu nevyjadril.

Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 17.3.2014, žiadal, aby súd zaviazal odporcov 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu vo výške 778,34 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 23,84 eur od 21.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur ročne od 21.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur od 21.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur ročne od 21.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur ročne od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur ročne od 21.01.2010 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur od 21.02.2010 do zaplatenia, zo sumy 75,45 eur ročne od 21.03.2010 do zaplatenia, o sumy 75,45 eur od 21.04.2010, do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti zoberal návrh späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

Tiež uviedol, že zmluva o úvere je upravená v § 497 až 507 ObZ, ide o tzv. absolútny obchod, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje ObZ. Navrhovateľ namietal vstup vedľajšieho účastníka na podporu odporcov do konania.

OS Stará Ľubovňa uznesením č. k. 6C/181/2013-73 zo dňa 9.7.2014 zastavil konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 321,95 eur.

Uznesením č. k. 6C/181/2013-88 zo dňa 15.6.2015 súd pripustil vstup do konania vedľajšieho účastníka na podporu odporcov Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Chorvátsky Grob.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov konania a prejednal vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti opatrovníka odporkyne v 2. rade, vedľajšieho účastníka a jeho pr. zástupcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu v 1. rade, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov - zmluvou úvere, platobnou históriou, VOP, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13.12.2012 a jej Prílohou č. 1, ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Na pojednávaní dňa 25.2.2016 navrhovateľ trval na podanom návrhu a uviedol, že žalovaná suma po späťvzatí návrhu je vo výške 778,34 eur, ktorá bola ku dňu 30.4.2010 uvedená aj v histórii platieb. Predložil súdu výzvu pôvodného veriteľa odporcovi v 1. rade zo dňa 16.2.2010, v ktorej ho vyzval na zaplatenie omeškanej pohľadávky vo výške 316,24 eur. Odporcovia sa dostali do omeškania so splatením splátok v roku 2009. V podaní, doručenom súdu dňa 17.3.2014, navrhovateľ okrem čiastočného späťvzatia návrhu navrhoval aj zmenu návrhu ohľadom výšky uplatňovanej istiny a úrokov z omeškania s tým, že uplatňoval úroky z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok úveru od dátumu uvedeného v zmene návrhu a navrhol pripustiť túto zmenu návrhu. V júni 2009 boli odporcovia v omeškaní so splátkou vo výške 23,84 eur a od júla 2009 do apríla 2010, kedy bola konečná splatnosť úveru, odporcovia mesačne neuhrádzali splátky po 75,45 eur, t.j. neuhradené splátky predstavujú žalovanú sumu 778,34 eur (10 x 75,45 + 23,87). Navrhol, aby súd zaviazal odporcov na zaplatenie sumy 778,34 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých splátok od dátumu uvedenom v zmene návrhu. Navrhol vyhovieť návrhu, keďže odporcovia nepopreli ani dôvod, ani výšku uplatňovanej pohľadávky na základe zmluvy o úvere a ako vyplýva z prehľadu splátok do postúpenia pohľadávky uhradili dňa 10.11.2012 pôvodnému veriteľovi z dlžnej sumy len 10,-- eur, ktorá bola pôvodným veriteľom započítaná na úroky z úverov alebo na úroky z omeškania, ale pred postúpením pohľadávky nebola istina znížená o túto sumu 10,-- eur. Predložil súdu aj Prílohu č. 1 ku zmluve o postúpení pohľadávok a doklad o úhrade sumy 10,-- eur. Tvrdil, že v prejednávanom prípade je potrebné aplikovať ObZ, kde je premlčacia lehota 4 roky.

Súd na pojednávaní pripustil zmenu návrhu navrhovanú navrhovateľom podľa § 95 ods. 1 O. s. p., keďže výsledky doterajšieho dokazovania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Odporca v 1.rade na pojednávaní nemal námietky k navrhovanej zmene návrhu. Uznal, že v roku 2005 bola uzavretá so Slov. sporiteľňou zmluva o úvere, na základe ktorej jemu a jeho manželke bol poskytnutý úver vo výške 100 000,--Sk, pričom poplatok za spracovanie úveru im bol stiahnutý hneď z účtu. Úver splácal dovtedy, kým mal prácu, prestal ho splácať v roku 2009. Toho času nepracuje, je nezamestnaný, spolu s manželkou a 3 deťmi býva v Anglicku, kde poberá mesačne 330 libier a náklady na bývanie - elektrinu, vodu, plyn, odpad sú mesačne 170 libier. Vec ponechal na rozhodnutie súdu, v prípade úspechu trovy konania si neuplatňoval.

Z predloženej zmluvy o úvere je nesporné, že pôvodný veriteľ a odporcovia uzavreli dňa 11.5.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporcom spotrebný úver vo výške 3 319,39 eur (100 000,-- SK) s úrokovou sadzbou vo výške 11,10 % ročne a odporcovia sa zaviazali splácať úver v mesačných splátkach po 75,45 eur (2 273,-- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.6.2003 a s konečnou splatnosťou 20.4.2010. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 66,39 eur (2 000,--Sk), poplatok za správu úveru bol vo výške 1,66 eur (50,--Sk) mesačne. Splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca. Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou.

Odporcovia sa dostali do omeškania s platením splátok úveru v roku 2009, preto ich pôvodný veriteľ vyzval na zaplatenie dlžnej sumy dňa 16.2.2010. Konečná splatnosť úveru podľa zmluvy o úvere bola dňa 20.4.2010.

Odporcovia uhradili pôvodnému veriteľovi sumu 4 054,87 eur, z ktorej na úhradu istiny bola započítaná suma 4 031,15 eur a na úrok z omeškania suma 23,72 eur. Poplatky za správu úveru a za upomienky boli v celkovej výške 330,62 eur. Zmluvné úroky v celkovej výške 1 159,48 eur sú v platobnej histórii označené ako zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou.

V čl. II. bod 2 Záverečných ustanovení zmluvy o úvere Dlžník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s VOP veriteľa a tiež sa oboznámil a súhlasí so Sadzobníkom. Podľa čl. II. bod. 3, 4 zmluvy o úvere Všetky

právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve a tiež vzájomné právne vzťahy účastníkov zmluvy sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Z prehľadu transakcií o úvere je nesporné, že odporcovia uhradili pôvodnému veriteľovi sumu 4 054,87 eur, z ktorej na úhradu istiny bola započítaná suma vo výške 4 031,15 eur, na úrok z úveru suma vo výške 1 159,48 eur, na úrok z omeškania suma vo výške 23,72 eur a na poplatky suma vo výške 330,62 eur.

Z platieb odporcov nepochybne vyplýva, že boli v omeškaní s úhradou predpísaných splátok pred postúpením pohľadávky viac ako 90 dní.

Pôvodný veriteľ uzavrel s navrhovateľom dňa 13.12.2013, t.j. po splatnosti úveru, zmluvu o postúpení pohľadávky a z Prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa aj pohľadávku odporcov z predmetného úverového vzťahu vo výške 1 110,29 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 778,34 eur, z riadneho roku vo výške 142,61 eur, z úroku z omeškania vo výške 189,34 eur, z poplatkov vo výške 189,34 eur, pričom poslednú úhradu vo výške 10,-- eur odporcovia uhradili pôvodnému veriteľovi dňa 19.11.2012.

Pôvodný veriteľ oznámil odporcom postúpenie pohľadávky na navrhovateľa listom zo dňa 18.12.2012 a o zaslaní tohto oznámenia predložil súdu podací hárok.

Predmetom konania po čiastočnom späťvzati návrhu a po pripustenej zmene návrhu ostalo zaplatenie istiny vo výške 778,34 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých splátok úveru od dátumu uvedenom v navrhovanej zmene návrhu do zaplatenia.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ Okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd nepopiera argument, že úver je absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a že na úver dopadá tretia časť ObZ, bez ohľadu na povahu účastníkov ÚZ. Zmluva o úvere v danom prípade je však v zmysle vyššie uvedeného zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je nepochybné, že odporcovia vystupovali ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby, teda ako spotrebiteľia, kým pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán táto zmluva o úvere spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy, t.j. spotrebiteľského úveru aj napriek tomu, že v úvodnej časti zmluvy je uvedené, že je uzavretá podľa § 497 až 507 ObZ a tiež napriek ustanoveniu čl. V. bod 3 Zmluvy, podľa ktorého Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom ObZ a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí a tiež aj napriek čl. V. bod 4 Zmluvy, podľa ktorého vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Na prejednávany prípad je možné aplikovať len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore so Smernicou Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernicou 93/13) a s ustanoveniami § 52-54 OZ o spotrebiteľských zmluvách (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) a s ustanoveniami OZ o postúpení pohľadávky, ako aj s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb (§ 23a ods. 1,2) (ďalej len ZoOS) a s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ).

Vzťahy medzi pôvodným veriteľom a odporcami na základe zmluvy o úvere vznikli v období, keď SR už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii,

s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednávany prípad aj Smernicu Rady č. 93/13 EHS, ktorá bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z., účinným od 1.4. 2004, v ust. § 52-54 OZ, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vzniesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20060413>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods.2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa 53 ods. 2 OZ Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Na prejednávany prípad je potrebné aplikovať aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ).

Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Súd najskôr posudzoval, či je platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na navrhovateľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi pôvodným veriteľom a navrhovateľom. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom. Na postúpenie sa vyžaduje písomná forma a postúpená pohľadávka musí byť v zmluve individualizovaná. Avšak postúpenie pohľadávky nesmie byť v rozpore s citovanou Smernicou Rady 93/13, ani s ustanoveniami § 52-54 OZ o spotrebiteľských zmluvách.

Súd považoval postúpenie pohľadávky na navrhovateľa za platné, keďže pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa dňa 13.12.2013 splatnú pohľadávku, ktorá podľa zmluvy o úvere sa stala splatnou dňa 20.4.2010 a pôvodný veriteľ oznámil postúpenie pohľadávky odporcom listom zo dňa 18.12.2012.

Podľa § 100 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 OZ Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 5b zák. č. 120/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 1 OZ Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 vyhl. č. 87/1995 Z.z. , ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 21.4.2010 Výška úrokov z omeškania je o 8percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 cit. vyhlášky účinného od 1.2. 2013 Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd skúmal, či nedošlo k premlčaniu uplatňovaného nároku navrhovateľa. Spornou otázkou sa javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia ObZ alebo OZ.

Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ a ObZ ohľadom otázky premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade priklonil k názoru, že v danom prípade je potrebné aplikovať na premlčanie ustanovenia OZ. K záveru o premlčacej dobe v zmysle OZ pri spotrebiteľských zmluvách dospel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 5MCdo 20/2009 zo dňa 25.11.2011 a na aplikáciu premlčacej doby podľa OZ v obdobných prípadoch je potrebné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne

sp. zn. 17Co167/2011 zo dňa 23.11.2011, či rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/84/2013-181 zo dňa 29.10.2013.

Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (ako napr. premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy je potrebné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie obchodné právo (porovnaj rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61Cb 221/09). Novelou OZ, účinnou od 1.4.2004 (zák. č. 150/2004), došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly ObZ oproti zneniu OZ sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 OZ, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa,

spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie. Použitie nevýhodnejšieho obchodného práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Uvedenému názoru nasvedčuje aj novoprijatá právna úprava § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Aj keď táto úprava je účinná až od 1.4.2015, súd ju použil ako interpretačnú pomôcku pri aplikovaní jednej z dvoch vyššie uvedených právnych úprav premlčania.

Súd z úradnej povinnosti skúmal, či nedošlo k premlčaniu uplatňovaného nároku v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., účinného od 01.05.2014, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu. V zmysle výkladu Sekcie legislatívy MS SR sa má toto ustanovenie aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania (bez ohľadu na to, kedy k vzniku záväzkového vzťahu došlo, resp. či k premlčaniu došlo pred alebo až po účinnosti novely zák. č. 250/2007 Z.z.). Okamžitá aplikabilita uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva aj zo skutočnosti, že zák. č. 102/2014 Z.z., ktorým sa mení zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, neobsahuje žiadne osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky ustanovenia § 5b posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy.

Zo zmluvy o úvere súd zistil, že konečná splatnosť úveru bola dňom 20.4.2010. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňoval splátky úveru splatné od 20.6. 2009 do 20.4.2010 v celkovej výške 778,34 eur a 9 % ročný úrok z omeškania z jednotlivých splátok úveru od nasledujúceho dňa po splatnosti tej - ktorej splátky do zaplatenia.

Z predloženej zmluvy o úvere a zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2012 vyplýva, že pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa splatnú pohľadávku, ktorej splatnosť nastala dňa 20.4.2010. Zaplatenie jednotlivých omeškaných splátok úveru mohol uplatňovať pôvodný veriteľ voči odporcom nasledujúcim dňom od splatnosti tej - ktorej splátky úveru, t.j. splatnosť každej splátky nastala 20. dňa v mesiaci a nasledujúcim dňom, t.j. od 21. dňa toho - ktorého mesiaca mohol pôvodný veriteľ, ale aj navrhovateľ uplatňovať svoj nárok na zaplatenie tej - ktorej splátky úveru voči odporcom na súde, keďže pred uplynutím splatnosti úveru, nezosplatnil celý úver, hoci odporcovia sa dostali do omeškania so zaplatením mesačných splátok už v mesiaci júna 2009 (splatnosť úveru bola dňa 20.4.2010). Navrhovateľ ako postupca má tie isté práva, ktoré by mal postupník a zmena v osobe veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Všeobecná trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok úveru stanovená v § 101 OZ začala plynúť pôvodnému veriteľovi a aj navrhovateľovi podľa § 103 OZ odo dňa ich zročnosti a nasledujúcim dňom po dni ich zročnosti mohol tak pôvodný veriteľ, ako aj navrhovateľ uplatňovať svoj nárok na zaplatenie tej - ktorej neuhradenej splátky na súde v trojročnej premlčacej dobe. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku neuhradenej splátky úveru za jún 2009 začala plynúť navrhovateľovi dňa 21.6.2009 a uplynula dňa 21.6.2012, za júl 2009 mu uplynula dňa 21.7.2012, za august 2009 dňa 21.8.2012, za september 2009 dňa 21.9.2012, za október 2009 dňa 21.10.2012, za november 2009 dňa 21.11.2012, za december 2009 dňa 21.12.2012, za január 2010 dňa 21.1.2013, za február 2010 dňa 21.2.2013, za marec 2010 dňa 21.2.2013, za apríl 2010 dňa 21.4.2013. Navrhovateľ podal na súd návrh na zaplatenie splátok úveru od júna 2009 do apríla 2010 vo výške 768,34 eur dňa 17.4.2013 a na zaplatenie splátok úveru - istiny vo výške 778,34 eur dňa 17.3.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby u splátok úveru za mesiac jún 2009 až mesiac marec 2013, pričom za mesiac marec 2013 mohol navrhovateľ uplatňovať svoj nárok na súde, ako je uvedené vyššie, najneskôr dňa 21.3.2013. Z dôvodu premlčania splátok úveru uplatňovaných navrhovateľom za mesiac jún 2009 až mesiac marec 2010 súd návrh zamietol aj v časti uplatňovanej istiny, aj v časti úroku z omeškania.

Podľa názoru súdu nárok navrhovateľa na zaplatenie splátky úveru za mesiac apríl 2010 nebol premlčaný, keďže premlčacia doba na zaplatenie tejto splátky mu uplynula dňa 21.4.2013, ale návrh podal na súd dňa 17.4.2013, t.j. ešte pred uplynutím premlčacej doby, preto mu súd priznal nárok na zaplatenie splátky úveru za mesiac apríl 2010 vo výške 65,45 eur a zaviazal odporcov v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne uhradiť túto sumu navrhovateľovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa prehľadu splátok odporcovia mali mal zaplatiť navrhovateľovi splátku úveru za mesiac apríl vo výške 75,45 eur, od tejto sumy však súd odpočítal sumu 10,-- eur, ktorú uhradili odporcovia pôvodnému veriteľovi dňa 19.11.2012, t.j. po splatnosti úveru a pred postúpením pohľadávky a zaviazal odporcov uhradiť navrhovateľovi sumu 65,45 eur z dôvodu, že navrhovateľ najskôr v podaní, ktorým doplnil návrh (16.10.2013) tvrdil, že odporcovia uhradili pôvodnému veriteľovi sumu 10,-- eur, ktorá bola započítaná na istinu a preto ostala neuhradená suma 768,34 eur a špecifikoval aj návrh tak, že žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 768,34 eur. Neskôr v podaní, doručenom súdu dňa 17.3.2014 a na pojednávaní dňa 25.2.2016 už navrhovateľ tvrdil, že pôvodný veriteľ nezapočítal túto sumu 10,-- eur na istinu a nevedel presne špecifikovať, na čo ju pôvodný veriteľ započítal. Súd preto návrhu vyhovel v časti istiny 65,45 eur a túto sumu zaviazal zaplatiť odporcov v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne navrhovateľovi a v prevyšujúcej časti, a to v časti zaplatenia istiny nad sumu 65,45 eur, súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľ žiadal priznať aj 9 % ročný úrok z omeškania z jednotlivých neuhradených splátok úveru za obdobie od júna 2009 do apríla 2010 od dátumu, kedy sa dostali odporcovia do omeškania so zaplatením tej - ktorej mesačnej splátky do zaplatenia.

S poukazom na vykonané dokazovanie a na citované zákonné ustanovenia súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania z priznanej sumy 65,45 eur od 21.4.2010, t.j. odo dňa, kedy sa dostali odporcovia do omeškania so zaplatením splátky za mesiac apríl 2010, do zaplatenia v zákonnej výške uplatňovanej navrhovateľom, t.j. vo výške 9 % ročne. Keďže záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, teda v čase omeškania bola základná úroková sadzba ECB vo výške 1 %, zvýšená o 8 percentuálnych bodov, je to 9 % ročne. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol v časti uplatňovanej istiny a úroku z omeškania z jednotlivých splátok úveru za obdobie od júna 2009 do marca 2010 a keďže súd nepriznal navrhovateľovi istinu, nie je možné priznať ani príslušenstvo - úrok z omeškania z nepriznanej istiny.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p a podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie sumy celkom vo výške 1 100,29 eur s prísl. V časti zaplatenia sumy 321,95 eur zobral návrh späť bez uvedenia dôvodu, teda v tejto časti navrhovateľ zavinil zastavenie konania a odporcovia v tejto časti majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi.

V prevyšujúcej časti, a to v časti zaplatenia istiny vo výške 778,34 eur, bol úspešný navrhovateľ v časti zaplatenia sumy vo výške 65,45 eur s príslušenstvom a v časti zaplatenia sumy vo výške 712,89 s príslušenstvom bol navrhovateľ neúspešný a boli úspešní odporcovia. Po vzatí do úvahy úspechu odporcov vo výške 712,89 eur s úrokmi z omeškania a z úrokov z omeškania zo sumy 321,95 eur a zohľadnení zavinenia navrhovateľa v časti zastavenia konania vo výške 321,95 eur, t.j. spolu 1 034,84 je možné konštatovať, že odporcovia boli úspešní a tiež z dôvodu zavinenia navrhovateľom v časti zastavenia konania úspech odporcov vo vzťahu ku celkom žalovanej sume 1 100,29 eur je 94 % a úspech navrhovateľa je vo vzťahu ku žalovanej sume v rozsahu 6 %. Po odpočítaní úspechu navrhovateľa od úspechu odporcov, úspech odporcov prevyšuje úspech navrhovateľa (včítane jeho zavinenia ohľadom zastavenia konania) o 88 % a v takom rozsahu odporcovia majú právo na náhradu trov konania, ale títo si žiadne trovy konania neuplatňovali a zo spisu nevyplýva, aby im nejaké trovy konania vznikli, preto im súd trovy konania nepriznal. Vedľajší účastník na podporu odporcov v zmysle judikatúry KS Prešov má v zásade právo na náhradu trov konania, ale vedľajší účastník okrem oznámenia, že vstupuje do konania na podporu odporcov, sa k merite veci nevyjadril, žiadne trovy konania si neuplatňoval, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právného posúdenia veci.

2. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.